

[Marianne Bentsen-Pedersen]

bliver statsstyret, og her kan jeg bl. a. nævne højskolerne.

Fru Grethe Fenger Møller var også inde på, at man måtte vente, og at tidspunktet var forkert, fordi dagbladene for øjeblikket ikke udkommer.

For det første er jeg slet ikke enig i betragtningen om, at man ikke kan tage debatten på et sådant tidspunkt. For det andet vil jeg gøre opmærksom på, at forslaget blev fremsat, længe før denne konflikt brød ud; det vil jeg ikke kommentere yderligere.

Hr. Dohrmann var bange for, at vi nu skulle til at give støtte til Weekend Sex, og hvad han ellers havde af repertoire i den retning. Dertil vil jeg sige to ting. For det første skal et nævn sidde og bedømme de forskellige projekter, der skal i gang, og for det andet er der kun tale om støtte til blade, der ikke giver overskud. Den slags blade udkommer udelukkende, fordi de giver et enormt overskud, så jeg tror, hr. Dohrmann kan være ganske rolig i den henseende.

Fru Janne Normann var også inde på, hvor langt kommissionen var kommet, og nævnte de kedsommelige blade, der findes. Deri er jeg ganske enig. Nu kommer jeg selv fra en provinsby og kender et sådant provinsblad. Jeg ved, at bladet tager hensyn til, at det er enerådende på markedet, og det betyder, at det ikke kan ryge ud i politiske diskussioner, fordi det så bliver presset fra alle sider. Derfor er det vigtigt, at der er mere end ét blad i en provinsby; det kan altså medføre, at bladene bliver mere farverige, end de er for øjeblikket, når de skal dække hele spekteret.

Hr. Arne Melchior havde sympati for forslaget og spurgte, hvorfor vi ikke har kigget mere på den hollandske ordning. Det er muligt, at vi skal drage den med ind i debatten, men vi har set mest på den svenske og den norske, fordi det er noget af det, der ligger nærmest. Men jeg vil meget gerne være med til at se på den hollandske ordning.

Hr. Arne Melchior talte også om, at det skulle være det redaktionelle stof, der lå til grund for støtten. Dertil vil jeg sige, at der i forslaget står, at der kun må være en vis annonceandel i bladet, så der er altså taget hensyn til det, men måske ikke i det omfang, hr. Arne Melchior kunne ønske det.

Ellers vil jeg sige tak til hr. Wilhelm for den støtte, han har givet forslaget. Når vi

ikke har taget bøger og distributionsstøtte med, er det altså, fordi vi har prøvet på at behandle de problemer, som er størst lige for øjeblikket. Jeg ved godt, at distributionsomkostningerne er store, og at det er et problem, men vi har altså prøvet at begrænse forslaget. Jeg vil imidlertid meget gerne være med til, at vi tager disse problemer op, måske i en anden sammenhæng, for jeg er helt enig i, at de er meget store.

Når hr. Steffensen siger, at vi skal se på moms, posttakster og offentlige annoncer, vil jeg gerne vide i hvilken sammenhæng, for det er jo ting, som indgår i den indirekte støtte til pressen, og altså ikke noget, vi kan fritage pressen for og derved stille den bæare.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Der er sagt en hel del om socialistisk folkepartis forslag. I anledning af hr. Søren Hansens bemærkninger kan jeg måske nøjes med at understrege, at også socialistisk folkepartis blad rent faktisk og af andre grunde end lige dette, at det er et partiblade, er repræsenteret i mediekommissionen, og derfor vil de synspunkter, som bl. a. kan fremkomme fra SF side, også kunne indgå i kommissionens arbejde.

Hr. Brøndsted benyttede lejligheden til at sige, at det, det drejede sig om, var at få omkostningerne ned. Det kan man sige ved enhver lejlighed; det hører hjemme i den almindelige økonomiske politik, i løsningerne på arbejdsmarkedet og i mange, mange andre ting, så i princippet kan man være enig i det. Det er klart, at også dette at fremstille tryksager må underkastes den nye teknik, og det er det jo rent faktisk også blevet, selv om der et og andet sted dér som på andre områder kan opstå nogle problemer.

Hr. Brøndsted rejste som den første spørgsmålet om, hvorvidt det ville blive en fri presse, hvis man overhovedet gik ind på tanken om en økonomisk støtte. Dertil vil jeg sige, som det er sagt af andre og senest af forslagsstilleren, at det mener jeg ikke der er nogen overhængende fare for; der er i hvert fald masser af eksempler på, at det er muligt at tilvejebringe støtteordninger fra samfundets side, som netop giver større muligheder for åbenhed, en rigere variation på det ene eller det andet også kulturelle områder, end